

عنوان مقاله:

هندسه مقدس در معماری ایرانی. مطالعه موردی: بنای تاریخی گنبد سلطانیه زنجان

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی معماری، شهرسازی، عمران، هنر و محیط زیست؛ افق های آینده، نگاه به گذشته (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

شیوا حمزه تبار - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه

فریبا شجاعی - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

فدرا امینی بدر - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه

خلاصه مقاله:

هندسه یکی از بنیان های هنر و معماری مقدس ایران است، که در سراسر آثار گذشته می توان مشاهده کرد. در آثار فاخر معماری سنتی ایرانی، هندسه مقدس مهمترین عامل در ساخت بناها بوده است. از دیرباز هندسه مقدس ایرانی بهترین نمود خود را در بناها نشان داده است. و این مهم امروزه از بررسی هندسه بناهای گذشته دریافت میگردد. پرسش اصلی در این پژوهش، شناخت اصول هندسه مقدس معماری ایرانی است تا میزان تاثیر آن در عناصر معماری معاصر سنجیده شود. تاکید معماری سنتی ایرانی همواره بر زیبایی است، ایرانیان در طول تاریخ ارزش والایی برای زیبایی قایل بوده و علم هندسه ابراز قدرتمندی در دست معماران ایرانی بود که با کمک آن می توانستند تناسب های آسمان را اندازه گیری کرده و تعاد، هماهنگی، زیبایی و نظ را روی زمین بیافرینند. هندسه نزد ایرانیان هم علم و هم هنر است. معماری در قلمرو روح و حکمت انسانی است، و هندسه مقدس به عنوان وسیله ای که با آن معماران ایرانی، سطوح و احجامی را ساخته اند تا انسان به تعالی برسد. مطالعه موردی در این پژوهش گنبد تاریخی سلطانیه در شهر زنجان است. سعی بر آن است تا نشان داده شود علاوه بر دانش ریاضی، از طبیعت به عنوان منبع الهام استفاده نموده و چگونه این بنای شاخص تا زمان حال حفظ گردیده و همواره قابلیت تامل برای معماری معاصر دارد. که این امر حاکی از آن است که در گذشته معماران به خوبی از ویژگی های گسترده هندسه آگاه بوده و از آن در آثار خود بهره می گرفتند. و در آخر پیشنهاد می شود با شناخت و استفاده از هندسه مقدس ایرانی گامی در جهت ارتقاء سطح کیفی معماری معاصر برداشته شود.

کلمات کلیدی:

هندسه مقدس، معماری ایرانی، معماری معاصر، گنبد سلطانیه زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/608056>

